

7.

12. WYROK ŁĄCZNY

6.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Tomasz Borowczak

Protokolant: prot. sąd. Magdalena Górecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – Aneta Chamczyńska
- Pękala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2021r.

sprawy P. R., syna Z. i D. z d. M., urodzonego w dniu (...) w Ż.,

skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 3 lipca 2008r., sygn. akt II K 329/07 za ciąg 32 przestępstw kwalifikowanych każde z art.284§2 k.k. i art.218§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. popełnionych w okresie od nieustalonej daty do najpóźniej 15 stycznia 2007r. na jedną karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4 lat próby; postanowieniem z dnia 27 września 2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; skazany odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od godz. 13.30 dnia 5 lutego 2013r. do dnia 30 stycznia 2014r., kiedy to na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 30 stycznia 2014r. został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności; nie odwołano warunkowego przedterminowego zwolnienia,

II. wyrokiem Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 10 czerwca 2010r., sygn. akt II K 152/10 za przestępstwo z art.286§1 k.k. popełnione w okresie od 30 września 2005r. do 20 grudnia 2006r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4 lat próby; postanowieniem z dnia 17 września 2013r., sygn. akt VII Ko 636/13 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; skazany odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od godz. 13.15 dnia 28 maja 2014r. do dnia 3 lutego 2015r., kiedy to na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 3 lutego 2015r., sygn. akt V Kow 5314/14 został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności; nie odwołano warunkowego przedterminowego zwolnienia,

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 2 października 2012r., sygn. akt II K 719/11 za przestępstwo z art.270§1 k.k. i art.286§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. popełnione 26 października 2007r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat próby; nie zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności, okres próby upłynął 11 lutego 2018r.;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 4 lutego 2013r., sygn. akt II K 899/12 za przestępstwo z art.286§1 k.k. popełnione 4 października 2011r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat próby; nie zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności, okres próby upłynął 12 lutego 2018r.;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28 sierpnia 2013r., sygn. akt IV K 246/13 za ciąg dwóch przestępstw z art.286§1 k.k. popełnionych odpowiednio 16 września 2011r. oraz 22 września 2011r. na jedną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, skazany odbywał karę pozbawienia wolności od godz. 10.15 dnia 14 grudnia 2015r. do godz.14.05 dnia 18 maja 2016r., kiedy na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 maja 2016r.

został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności z okresem próby do dnia 18 maja 2018r.; nie odwołano warunkowego przedterminowego zwolnienia;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie z dnia 26 sierpnia 2015r., sygn. akt II K 35/15 za przestępstwo z art.286§1 k.k. popełnione w dniu 22 kwietnia 2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat próby; nie zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności; okres próby upłynął w dniu 11 października 2020r.;

VII. wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 listopada 2018r., sygn. akt III K 45/17:

- za przestępstwo z art. 258§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. popełnione w okresie od 02 marca 2009 roku do dnia 20 listopada 2009 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności
- za ciąg dwunastu przestępstw każdego kwalifikowanego z art. 286§1kk w zb. z art. 297§1kk w zb. z art. 270§1kk w zb. z art. 271§1 i 3kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 65§1kk w zw. z art. 4§1 kk popełnionych odpowiednio w okresie od dnia 02 marca 2009 roku do dnia 11 marca 2009 roku; w okresie od dnia 11 marca 2009 roku do dnia 06 maja 2009 roku, w okresie od dnia 10 marca 2009 roku do dnia 24 marca 2009 roku, w okresie od dnia 06 kwietnia 2009 roku do dnia 15 kwietnia 2009 roku, w okresie od dnia 14 kwietnia 2009 roku do dnia 18 kwietnia 2009 roku, w okresie od dnia 07 maja 2009 roku do dnia 20 maja 2009 roku, w okresie od dnia 6 czerwca 2009 roku do dnia 14 lipca 2009 roku, w okresie od dnia 22 czerwca 2009 roku do dnia 23 lipca 2009 roku, w okresie od dnia 17 lipca 2009 roku do dnia 14 sierpnia 2009 roku, w okresie od dnia 4 września 2009 roku do dnia 18 września 2009 roku, w okresie od dnia 14 września 2009 roku do dnia 18 września 2009 roku, w okresie od dnia 10 listopada 2009 roku do dnia 20 listopada 2009 roku na jedną karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł,
- za ciąg pięciu przestępstw każdego kwalifikowanego za przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 297§1kk w zb. z art. 270§1kk w zb. z art. 271§1 i 3kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 65§1kk w zw. z art. 4§1 kk popełnionych odpowiednio w okresie od dnia 04 marca 2009 roku do dnia 24 marca 2009 roku, w okresie od dnia 14 kwietnia 2009 roku do dnia 30 kwietnia 2009 roku, w okresie od dnia 11 maja 2009 roku do dnia 26 maja 2009 roku, w okresie od dnia 18 maja 2009 roku do dnia 05 czerwca 2009 roku, w okresie od dnia 3 czerwca 2009 roku do dnia 25 czerwca 2009 roku na jedną karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł

przy czym wymierzone P. R. kary pozbawienia wolności i grzywny połączono wymierza mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 350 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł; kara grzywny została wykonana w dniu 5 sierpnia 2019r.; kara pozbawienia wolności został wprowadzona do wykonania – skazany odbywa ją od godz. 14.30 dnia 30 października 2020r., planowany termin zakończenia odbywania kary przypada na godz.14.30 dnia 30 października 2023r.,

1) Na podstawie art.85 k.k., art.86§1 k.k. w zw. z art.91§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. w zw. z art.4§1 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami wymienionymi wyżej w pkt. I. oraz II. wymierzając skazanemu karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

2) Na podstawie art.577 k.p.k. w zw. z art.82 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2012r. w zw. z art.4§1 k.k. na poczet wymierzonej w punkcie 1. części rozstrzygającej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytych w całości kar 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 3 lipca 2008r., sygn. akt II K 329/07 oraz kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wymierzonej wyrokiem

Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 10 czerwca 2010r., sygn. akt II K 152/10 i uznaje karę łączną za wykonaną w całości.

3) Na podstawie art.85 k.k., art.86§1 k.k. w zw. z art.91§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. w zw. z art.4§1 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami wymienionymi wyżej w pkt. V. oraz VII. wymierzając skazanemu karę łączną w wymiarze 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

4) Na podstawie art.577 k.p.k. w zw. z art.82 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2012r. w zw. z art.4§1 k.k. na poczet wymierzonej w punkcie 3. części rozstrzygającej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytej w całości kary 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28 sierpnia 2013r., sygn. akt IV K 246/13 oraz okres odbywanej obecnie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 listopada 2018r., sygn. akt III K 45/17 od godz. 14.30 dnia 30 października 2020r. i nadal.

5) Na podstawie art.572 k.p.k. w pozostałym zakresie umarza postępowanie.

6) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków, a na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku, o opłatach w sprawach karnych nie pobiera opłaty od orzeczonych kar łącznych.

UZASADNIENIE

Wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 listopada 2021r.	Sygnatura akt	III K 306/21	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3-8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			

Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy w Lesznie	3 lipca 2008 r.	II K 329/07
2.	Sąd Rejonowy we Włoszczowie	10 czerwca 2010 r.	II K 152/10
3.	Sąd Rejonowy w Lesznie	2 października 2012r.	II K 719/11
4.	Sąd Rejonowy w Lesznie	4 lutego 2013 r.	II K 899/12
5.	Sąd Rejonowy w Bydgoszczy	28 sierpnia 2013r.	IV K 246/13
6.	Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie	26 sierpnia 2015 r.	II K 35/15
7.	Sąd Okręgowy w Poznaniu	5 listopada 2018 r.	III K 45/17
0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.	Skazany P. R. w warunkach izolacji penitencjarnej jest objęty systemem programowego oddziaływania, a wynikające z niego zadania realizuje w stopniu bardzo dobrym. W okresie od dnia 22 stycznia 2021r. do dnia 15 kwietnia 2021r. został zatrudniony nieodpłatnie jako łązienny, zaś od dnia 16 kwietnia 2021r. rzezoną pracę wykonuje odpłatnie. Z	opinia o skazanym	k. 41-42

powierzonych mu obowiązków zawodowych wywiązuje się sumiennie. P. R. legitymuje się wykształceniem wyższym zawodowym. Kształcenie ukończył na poziomie licencjatu na kierunku psycholog biznesu. Dodatkowo skazany posiada tytuł technika budownictwa. Z uwagi na brak wolnych miejsc, P. R. nie mógł rozpocząć edukacji w zawodzie elektryka (chcąc podnieść swoje kwalifikacje zawodowe, aby zwiększyć szanse na znalezienie pracy po opuszczeniu zakładu karnego), niemniej zamierza on ponownie wziąć udział w rekrutacji. Przebywając w izolacji penitencjarnej P. R. był ośmiokrotnie nagradzany regulaminowo, a nadto nigdy nie był karany dyscyplinarnie, ani też nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Skazany przebywając w Zakładzie Karnym we W. prezentuje właściwą postawę, przestrzega przepisów porządku wewnętrznego, a w gronie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Co istotne, P. R. angażuje się w pomoc pozostałym osobom dzielącym z nim celę mieszkalną, a jego postawa korzystnie wpływa na atmosferę panującą w całym oddziale. W stosunku do funkcjonariuszy służby

	<p>więziennej prezentuje postawę regulaminową. W stopniu bardzo dobrym dba o porządek w celi mieszkalnej oraz o wygląd zewnętrzny. W jego przypadku nie odnotowano żadnych zachowań agresywnych oraz autoagresywnych. Skazany nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. U P. R. nie zdiagnozowano uzależnienia od alkoholu, ani środków psychoaktywnych. Czas wolny spędza na czytaniu prasy, książek oraz fachowej literatury z zakresu odnawialnych źródeł energii, a nadto na nauce języka angielskiego. Skazany utrzymuje kontakt z konkubiną, bratem oraz córką. P. R. deklaruje zdecydowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw.</p>		
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

<p>1.2.1.</p>	<p>opinia o skazanym (k. 41-42)</p>	<p>Pełnowartościowym dowodem była opinia o skazanym, albowiem została ona sporządzona w sposób obiektywny przez właściwy organ, w granicach przysługujących kompetencji oraz w przewidzianej przez obowiązujące przepisy formie. Opinia o skazanym umożliwiła poczynienie ustaleń w zakresie jego zachowania w trakcie pobytu w izolacji penitencjarnej oraz stopnia poczynionego przez niego postępu w procesie resocjalizacji.</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>informacje dotyczące kar oraz informacje o pobytach i orzeczeniach (k. 43-44), wydruki z systemu NEO-SAD (k. 8, 22-28), karta karna (k. 11-12), dokumenty złożone do akt spraw o sygnaturach III K 45/17, II K 35/15, IV K 246/13, VIII K 405/13, II K 152/20, II K 329/07, II K 628/12, II K 719/11, II K 899/12, II K 314/14 i dołączonych do nich akt wykonawczych</p> <p>Za wiarygodne uznano wskazane wyżej dokumenty, albowiem zostały one sporządzone przez właściwe organy, w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez obowiązujące przepisy. Brak było podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych</p>		

	w nich twierdzeń. Dokumenty te nie były także kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych, zaś powód ku temu nie zaistniał również z urzędu.		
0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów			
0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu	
1.	wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie; 3 lipca 2008 r.; II K 329/07	kara 2 lat pozbawienia wolności	
2.	wyrok Sądu Rejonowego we Włoszczowie; 10 czerwca 2010 r.; II K 152/10	kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności	
3.	wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy; 28 sierpnia 2013r.; IV K 246/13	kara 8 miesięcy pozbawienia wolności	

4.	wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu; 5 listopada 2018 r.; III K 45/17	Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara 2 lat pozbawienia wolności (kary te połączono wymierzając karę łączną 3 lat pozbawienia wolności)	
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej			
<p>Podstawę wymierzenia skazanemu w punktach 1. i 3. części rozstrzygającej wyroku łącznego dwóch kar łącznych pozbawienia wolności stanowiły przepisy art.85 k.k., art.86§1 k.k. i art.91§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r., o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz. 396 ze zm.) oraz w zw. z art.81 ust.1 ustawy z dnia 19 czerwca 2019 r., o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanym przedsiębiorcom dotkniętymi skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem</p>			

COVID-19 (Dz. U. 2020, poz. 1086 ze zm.).

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż do sytuacji prawnej skazanego P. R. nie mogły znaleźć zastosowania aktualnie obowiązujące przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, albowiem po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2019r., o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanym przedsiębiorcom dotkniętymi skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. 2020, poz. 1086 ze zm.), tj. po dniu 24 czerwca 2020r. nie orzeczono wobec niego prawomocnie żadnej kary, przez co brak było jakichkolwiek orzeczeń, które mogłyby na obecnie obowiązujących regulacjach zostać objęte wyrokiem łącznym.

Wydanie wyroku łącznego wobec skazanego P. R. nie byłoby możliwe również na podstawie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w okresie od dnia 1 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020 r., nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r., o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz.

396 ze zm.), albowiem na zasadach określonych we wskazanym stanie prawnym podstawą orzeczenia kary łącznej mogły być wyłącznie takie kary wymierzone skazanemu, które podlegały wykonaniu (z zastrzeżeniem art. 89 k.k.) w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa wskazane w art. 85 § 1 k.k. (art. 85 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w ww. stanie prawnym). Tymczasem analiza skazań P. R. prowadzi do wniosku, iż kryterium „kary podlegającej wykonaniu” spełnia wyłącznie kara łączna 3 lat pozbawienia wolności wymierzona mu wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 listopada 2018r. (sygn. akt: III K 45/17), pozostałe kary pozbawienia wolności zostały już bowiem w całości wykonane. W przypadku wyroków jednostkowych Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 3 lipca 2008 r. (sygn. akt: II K 329/07), Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 10 czerwca 2010 r. (sygn. akt: II K 152/10) i Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28 sierpnia 2013 r. (sygn. akt: IV K 246/13) P. R. udzielono warunkowych przedterminowych zwolnień z odbycia wymierzonych mu kar pozbawienia wolności i w

żadnej z wymienionych spraw nie odwołano owych warunkowych przedterminowych zwolnień (przy czym okresy próby już minęły). Z kolei w sprawach Sądu Rejonowego w Lesznie o sygnaturach II K 719/11 i II K 899/12 oraz w sprawie Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie o sygnaturze II K 35/15 określone w wyrokach jednostkowych okresy próby, na jakie zawieszono wykonanie wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności, upłynęły pomyślnie odpowiednio w dniach 11 lutego 2018 r., 12 lutego 2018 r. i 11 października 2020r., albowiem nie wydano postanowień o zarządzeniu ich wykonania. W konsekwencji kary jednostkowe objęte wszystkimi wymienionymi powyżej wyrokami jednostkowymi wydanymi przez sądy rejonowe nie mogą być uznane za „kary podlegające wykonaniu” w rozumieniu powołanego art.85§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w okresie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 23 czerwca 2020r. Z uwagi bowiem na pomyślny upływ wyznaczonych skazanemu okresów próby i nie zarządzenie wykonania uprzednio warunkowo zawieszonych kar pozbawienia wolności, jak również nie odwołanie udzielonych mu przez sądy penitencjarne

warunkowych przedterminowych zwolnień, rzucone kary jednostkowe pozbawienia wolności nie mogą zostać obecnie wprowadzone do wykonania, nie można już bowiem zarządzić ich wykonania. Chociaż więc skazania P. R. wyrokami wydanymi pod sygnaturami II K 329/07, II K 152/10, IV K 246/13, II K 719/11, II K 899/12 i II K 35/15 nie mogą obecnie ulec zatarciu, albowiem zgodnie z art.108 k.k. jeżeli skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem, okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań (tak słusznie m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 listopada 2016 r. wydanego pod sygnaturą V KK 265/16, Lex nr 2148674 podkreślając, że: „Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), „skazanie prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zapadłe przed 1 lipca 2015 r., jeśli do tego czasu nie nastąpiło jego zatarcie, ulega po tej dacie zatarciu po myśli art.76§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od wejścia

w życie wskazanej ustawy nowelizacyjnej (obecnie, od 15 kwietnia 2016 r., chodzi tu o art. 76 § 1 i § 1b k.k.), a więc przy zastosowaniu art.108 k.k.”), to jednak brak zatarcia nie warunkuje możliwości wykonania orzeczonych tymi wyrokami kar pozbawienia wolności na obecnym etapie i objęcia ich węzłem kary łącznej na podstawie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w okresie od dnia 1 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r., nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r., o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz. 396 ze zm.). Dlatego też, wobec braku orzeczeń mogących podlegać łączeniu w ramach wyroku łącznego – poza wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 listopada 2018r. (sygn. akt: III K 45/17) – należało zastosować przepisy o karze łącznej w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r.

Analiza skazań dotyczących P. R. dokonana na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r., o

zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz. 396 ze zm.) oraz w zw. z art.81 ust.1 ustawy z dnia 19 czerwca 2019 r., o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanym przedsiębiorcom dotkniętymi skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. 2020, poz. 1086 ze zm.), doprowadziła do wniosku, że w jego przypadku występują dwa realne zbiegi przestępstw. Pierwszy zbieg tworzą przestępstwa, za które P. R. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 3 lipca 2008r. o sygnaturze II K 329/07 i wyrokiem Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 10 czerwca 2010 r. o sygnaturze II K 152/10 (punkty 3.1. i 3.2. niniejszego uzasadnienia). Drugi zbieg tworzą natomiast przestępstwa, za które P. R. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28 sierpnia 2013 r. o sygnaturze IV K 246/13 i wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 listopada 2018 r. o sygnaturze III K 45/17 (punkty 3.3. i 3.4. niniejszego uzasadnienia).

W odniesieniu do pierwszego rzeczywistego zbiegu możliwe było orzeczenie wobec P. R. kary od 2 lat pozbawienia wolności (kara najwyższa) do 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar).

Z kolei w przypadku drugiego rzeczywistego zbiegu możliwe było orzeczenie wobec P. R. kary od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (kara najwyższa) do 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar).

4. **WYMIAR KARY**

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Stosując powołane wyżej przepisy, **w punkcie 1. części rozstrzygającej wyroku łącznego** połączono kary wskazane w punktach 3.1. i 3.2., wymierzając skazanemu P. R. **karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności**. Z kolej **w punkcie 3. części rozstrzygającej wyroku łącznego** połączono kary wskazane w punktach 3.3. i 3.4., wymierzając skazanemu P. R. **karę łączną 3 lat pozbawienia wolności**.

Wymierzając karę łączną sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 1990 r., IV KR 80/90, Lex nr 22064). Należy nadto wskazać, że zarówno kumulację kar jednostkowych (ich zsumowanie), asperację (wybór tylko najsurowszej kary jednostkowej), jak i ich absorpcję (zredukowanie kary łącznej do wysokości najwyższej z kar jednostkowych) należy traktować jako rozwiązania skrajne, które powinny znajdować zastosowanie w sytuacjach wyjątkowych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 2/1976 poz. 33, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 r., II AKa 339/03, Lex nr 183336).

W przypadku P. R. właściwym systemem do określenia kar łącznych

jest system mieszany wykorzystujący elementy asperacji, a polegający na określeniu wymiaru kary łącznej na podstawie kar wymierzonych jednostkowo, przy czym podstawą wymiaru kary łącznej jest najsurowsza z kar jednostkowych, podlegająca jednak obostrzeniu w sposób przewidziany w ustawie (P. Kardas [w:] W. Wróbel, A. Zoll [red.] Kodeks karny. Komentarz, Lex 2016, do art. 85 k.k.). Określając wymiar kar łącznych pozbawienia wolności, jakie winny zostać wymierzone skazanemu P. R., wzięto pod uwagę okoliczność, iż popełnione przez niego czyny – objęte wyrokami jednostkowymi tworzącymi oba realne zbiegi – godziły w zasadzie w tożsame dobra podlegające ochronie prawnej w postaci mienia. Dodatkowo wzięto pod uwagę fakt, iż czyny objęte orzeczeniami zapisanymi za sygnaturami II K 329/07 i II K 152/10 tworzące pierwszy rzeczywisty zbieg wykazywały częściowy związek czasowy, jako że zostały popełnione w okresie od 30 września 2005r. do dnia 15 stycznia 2007r., a więc na przestrzeni 16 miesięcy. Przedmiotowe okoliczności, spełniające kryteria zasady absorpcji, przemawiały za redukcją wymiaru możliwych do

orzeczenia wobec skazanego kar łącznych. Z kolei za podwyższeniem najsurowszych kar jednostkowych, zgodnie z zasadą kumulacji przemawiał fakt, że przestępstwem objętym wyrokiem o sygnaturze II K 329/07 wchodzącym w pierwszy rzeczywisty zbieg skazany naruszył dodatkowo dobro prawne w postaci praw pracowniczych, zaś przestępstwami objętymi wyrokiem o sygnaturze III K 45/17 tworzącym drugi rzeczywisty zbieg naruszył on dodatkowo dobra prawne w postaci porządku publicznego i wiarygodności (autentyczności) dokumentów. Dodatkowo wzięto pod uwagę, że czyny, za które P. R. został skazany w sprawach IV K 246/13 i III K 45/17 połączone w ramach drugiego rzeczywistego zbiegu wykazywały częściową zbieżność czasową, albowiem przestępstwa objęte wyrokiem o sygnaturze IV K 246/13 zostały popełnione we wrześniu 2011 r., zaś przestępstwa objęte wyrokiem o sygnaturze III K 45/17 w 2009r. Za podwyższeniem najsurowszych kar jednostkowych, zgodnie z zasadą kumulacji, przemawiała także łączna ilość popełnionych przez P. R. czynów zabronionych, które potwierdzają, że na

pewnym etapie swojego życia skazany całkowicie ignorował obowiązujące przepisy, wielokrotnie wchodząc w konflikt z prawem. Z uwagi na powyższe, najsurowsze z kar jednostkowych orzeczonych wobec tego skazanego winny podlegać odpowiedniemu podwyższeniu.

Kontynuując wskazać należy, że jednoznacznie pozytywna, wręcz wzorowa postawa skazanego P. R. w warunkach izolacji penitencjarnej niewątpliwie skłania do wymierzenia mu kar łącznych pozbawienia wolności w wymiarze zbliżonym do najsurowszych z kar jednostkowych, a więc z zastosowaniem w większym stopniu dyrektywy absorpcji, aniżeli kumulacji. Swoją dotychczasową postawą skazany udowodnił bowiem, iż pobyt w zakładzie karnym może być czasem nie tylko na podjęcie krytycznej refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem i ukierunkowaniem się na przestrzeganie porządku prawnego w przyszłości, ale również czasem podjęcia konkretnej pracy nad sobą. P. R. nie tylko bowiem podjął pracę w zakładzie karnym (najpierw nieodpłatną, a następnie odpłatną),

ale również wykazał się aktywnością w podnoszeniu własnych kwalifikacji zawodowych, chcąc rozpocząć edukację w zawodzie elektryka (skazany do tej pory zamierzonego celu nie osiągnął wyłącznie z powodu braku wolnych miejsc). Istotnym jest również fakt zaangażowania się skazanego w codzienne funkcjonowanie oddziału i przebywających w nim współosadzonych, dla których stanowi on wzór do naśladowania. Prawidłowa postawa P. R. znajduje również odzwierciedlenie w przyznanych mu nagrodach regulaminowych. W przypadku skazanego P. R. – co niestety nie zdarza się zbyt często – niewątpliwie odnotowano szczególne i ponadprzeciętne starania celem zaangażowania się w proces resocjalizacji. W postawie P. R. dostrzec można liczne, wyjątkowo pozytywne aspekty, które zdecydowanie wyróżniają go na tle współosadzonych. Dlatego też oceniono postawę P. R. w warunkach izolacji penitencjarnej jako bardzo dobrą, co wywarło bezpośredni skutek w postaci obniżenia wymiaru orzeczonych wobec niego w punktach 1. i 3. części rozstrzygającej wyroku łącznego karach łącznych pozbawienia wolności.

Marginalnie wskazać należy, że nie zasługiwało na uwzględnienie wyrażone przez oskarżyciela publicznego stanowisko o konieczności wymierzenia skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu wyłącznie zasady kumulacji. Gdyby bowiem oskarżyciel publiczny zapoznał się z treścią wszystkich wyroków jednostkowych wydanych wobec P. R. (zamiast zwracać się do tut. Sądu jeszcze przed wydaniem wyroku łącznego o nadesłanie „kserokopii wyroków podlegających łączeniu” vide: k.48 – uczynienie zadość tak sformułowanemu wnioskowi skutkowałoby przecież ujawnieniem przez Sąd swego stanowiska w sprawie przed wydaniem wyroku, co dla każdego, w tym Prokuratora, winno być oczywiście niedopuszczalne) oraz treścią nadesłanej przez Zastępcę Dyrektora Zakładu Karnego we W. opinią, wówczas z pewnością nie tylko byłby w stanie zająć merytoryczne stanowisko w zakresie zarówno wyroków, jakie winny podlegać połączeniu na konkretnym stanie prawnym, jak i wymiaru kary łącznej oraz zasad go warunkujących, zamiast ograniczać się do automatycznego wręcz

wnioskowania o wydanie wyroku łącznego na zasadzie kumulacji.		
5. Wymiar Środka karnego		
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego		
6. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym		
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Stosując zasadę określoną w art. 577 k.p.k. w zw. z art. 82 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2012 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet wymierzonej skazanemu w punkcie 1. części rozstrzygającej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres odbytych w całości kar 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 3 lipca 2008r. (sygn. akt: II K	

	<p>329/07) oraz kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 10 czerwca 2010r. (sygn. akt: II K 152/10). Tym samym należało uznać karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną P. R. w punkcie 1. części rozstrzygającej wyroku za wykonaną w całości.</p>	
4	<p>Stosując zasadę określoną w art. 577 k.p.k. w zw. z art. 82 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2012 r. w zw. z art. 4 §1 k.k. na poczet wymierzonej skazanemu w punkcie 3. części rozstrzygającej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres odbytej w całości kary 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28 sierpnia 2013 r. (sygn. akt: IV K 246/13) oraz okres odbywanej obecnie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 listopada 2018r. (sygn. akt: III K 45/17) od godziny 14:30 dnia 30 października 2020 r. do nadal.</p>	
5	<p>Z uwagi na brak podstaw do wydania wyroku łącznego w zakresie pozostałych orzeczeń wydanych wobec</p>	

	skazanego, postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego należało umorzyć, zgodnie z regułą wyrażoną w art. 572 k.p.k.	
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6	Na podstawie art.624§1 k.p.k. oraz zwolniono skazanego od zwrotu na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na jego obecną sytuację życiową (pobyt w zakładzie karnym), a na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r., o opłatach w sprawach karnych nie pobrano opłaty od wymierzonych kar łącznych.	
7. PODPIS		
Poznań, dnia 19 listopada 2021 roku sędzia Tomasz Borowczak		

Sygn. akt III K 306/21

ZARZĄDZENIE

- 1) proszę odnotować w kontrolce uzasadnień
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
 - obrońcy skazanego P. R. – adw. D. M.

- Prokuratorowi wraz z informacją, że akta sprawy są dostępne w Sądzie Okręgowym w Poznaniu i nie mogą zostać przesłane do Prokuratury z uwagi na fakt, że wniosek o pisemne uzasadnienie złożył również obrońca skazanego, który również musi mieć możliwość skorzystania z przeglądania akt sprawy

3) za 14 dni z lub z apelacją

Poznań, 19 listopada 2021r.

Sędzia Tomasz Borowczak

sędzia Tomasz Borowczak